

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de vitiis

Wilhelm <Lyon, Prior>

[Basel], nicht nach 1475

De remediis contra iram. Quarta pars

[urn:nbn:de:bsz:31-308070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-308070)

mors qm̄ immortalitas cōsequatur. ¶ Peccatus homicidij est tm̄ q̄ caym ponderositatem eius non valens sustinere. dixit verbum desperatōnis. Maior est iniquitas mea q̄ vt veniam merear. Mirus est q̄ postq̄ humana natura diuicta fuit et vnita diuine. quomodo aliquis ausus fuit manus mittere in hominem. vel eū occidendo vel verberando nisi diuino imperio q̄ fit auctoritate legis diuine. quādo aliqua mulier nupsit alicui regi illi de regno illo deferunt. eciā minimo de genere ipsius. quantus ergo deferendus est hominibus. cum humana natura maritata est filio dei. ¶ Si cruci tanta reuerentia exhibetur. quia diuicta fuit corpori eristi per modicum tēpus. quāta reuerentia exhibenda est humane nature que iūcta est diuine inseparabilē ab iniusta eciā iniectioe manuū debent homines colibere ea q̄ dicta sūt de homicidio

De remedijs contra iram. ¶ quarta pars

¶ Equitur de remedijs contra iram alienaz. Et notandum. q̄ contra alienaz iraz triplex potest esse remediū. Contra vero iram propriam octo assignabimus remedia. ¶ Primum remediū contra iraz alienam est. mollis responsio. Vnde prouerb. xv. Mollis responsio frangit iram. sermo durus suscitāt rixas. Et prouerbior. xxv. Lingua mollis confringit duriciem. et hoc est vnum de miraculis spiritualibus q̄ molle facit durum. Vnde legitur in vitis patrum. de abbate machario. q̄ cum properaret ad quendam locum. discipulus eius precedens ipsum. obuiauit cuidam sacerdoti pdolorum portanti lignum grande. Cui dixit discipulus macharij. Duo vadis demon. At ille iratus percussit eum ita q̄ fere mortuum reliquit. Cui postea obuians abbas macharius ait. Saluis laborator saluis. At ille. q̄d in me boni vidisti. vt ita me saluares. Cui senex. quia vidi te laborantem. Cui sacerdos. et ego ex tua salutatione cognoui te seruū magni dei. Sed quidā monach. male

K

me salutauit quem ego plagis affeci et statim punctus
 est sacerdos ydolorum p'tens venas et duxerunt vulnera tū
 usq; ad cellas et sacerdos ydolorum monachus factus est et
 dicit **Geor?** q' leuitas s'monis fecit et q' austeritas **Ho**
 mo iratus est velut olla bullies . p'u. xv **Os** fatuorum ebullit
 stulticiaz . ideo aqua frigida moll' rñsionis supfūdenda est.
Eccl' xviii. Nōne ardorez refrigerabit ros . dulce vbum est
 velut ros refrigerās ardorez ire . et sic ex ore exit flatus . vñ
 ignis m'lis accēdit et sputū vñ extinguit sic ab ore exit ver
 bū durū vñ ignis ire accēdit . et dulce verbum vnde ignis
 ire extinguit **Eccl' xxviii.** Si sufflavis q'si ignis exardebit .
 et si spueris sup illaz extinguet vtraz ex ore proficiunt
Nec mirum si duris verbis ire accēdit cū collisio duorum
 eorum ignē materialē p'ducat **Secdm** remediū contra irā
 alienaz est silentiū . **Vñ** p'u. xxvi . Cū defecerint ligna ex
 tinguet ignis . velut ligna sūt vba que respōdent homini
 iracūdo **Vñ** ignis ira nutrit . **eccl' viii.** Ne litiges cū ho
 mine litigoso . et non struas ligna in igne eius . **Securius**
 est recedere ab irato . sicut aliqs recedit ab igne . qñ vult
 cōburi neq; calefieri ab eo **Vñ** ad ro. xii . Non vos defendē
 tes . s; date locū ire **Terciu** remediū contra iram alienā vel
 odiū est bñficiū **Vñ** p'u. xxv . Si esurierit inimicus tuus ei
 ba illū . si sitit da illi aquā bibere **Prunas** em' ogeres sup
 caput eius **Bñficia** que inimico exhibent sūt velut pruna
 ardētes accēdētes inimicos eoz ad amorem **Vñ** legit' in
 vi . pa . de q'daz heremita nomine thron qui hēbat grāz sa
 nandi egros . qui cū remiss' latrones putātes eū hēre mltuz
 aux . ipse fecit stare eos forib' affixos . et mane cū incole
 vellent eos comburere p' furto ipse ait . si me ees abire il
 lesos . alioqñ a me effugiet gēcia sanitatū . et statim ipsi la
 trones conuersi sunt ad dominum . **Legitur** eciam de quo
 dam qui vocabatur amon . qui in egipto in heremo mora
 batur q' latrones ei auferēbant panes quibus ipse vesce
 batur **Vñ** amon precepit duob' draconibz vt custodirēt

hostium celle. Et cum latrones venissent ad hostium celle
videntes dracones obstupuerunt quos inuenit a monacho pre
tore semimortuos et fecit eis parari mensam. et copuncti
facti sunt sanctissimi hominum. De remedijs de ira pp am

Sequitur de remedijs contra iram ppriam. Quo
rum. primum est consideratio domine passionis.
Grego? Si passio domini ad memoriā reuocetur
Nihil adeo durū q non equo animo tolleretur qd remedi
um nobis insinuatū est in libro nūmerorū. Vbi legitur q
filij ysrēl respiciētes serpentem in palo sanabantur a mori
bus serpentum ignitorum vnus de serpentibus ignitis est
ira a qua quis sanatur si diligenter intendat. qd cristus p
eo in cruce passus sit. tunc em paciēter sustinebit queqd
oportebit pro amore cristi pati. Secundum est silentiū
Vnde super illud prouerb. xij. Fatiuus statim indicat iras
suam. Dicit glosa. Natura ire est. vt prolat a magis ferue
at. occultata languescat. Et puer. xxvi. Qui imponit stul
to silentiū iras mitigat. Stultus est homo superbus. qsi
stans altus precipue si iracundus sit. Homo enim iracun
dus non solū est stultus. sed eciaz quasi insanus. Vnde si
silentiū ei imponatur ire mitigantur. Ad hoc potest re
ferri q legitur in vitis patruz de abbate ysaac qui requis
tus a quodaz fratre quare demones eum timerent respon
dit ex quo factus sum monachus statim apud me vt iracū
dia extra guttur meū non procederet. et ideo timent me
ira demones. Legitur eciaz de beato achille q quidaz se
nex venit ad illum et vidit illum sanguinem expuentem et
requisiuit q hoc esset. Cui abbas achilles respondit ser
mo erat cuiusdam fratris qui me coneristauerat. sed repu
gnani vt non illū dicerē s pccij dominū vt tolleretur a me
et factus est ille sermo sanguis in ore meo et postquam
expui illum requieui. sed et ipsam tristitiaz et sermonem
illum sum oblitus. Ad istud secundum remedium vi
detur pertinere illud ps. Posui ori meo custodiam.

Tercium remediū est consideratō diuine ordinatōis .
 Nullum malū pene potest inferri nobis . nisi diuina ordina
 cione . q̄ magnū solaciū daret esse fidelib⁹ . Omnis em̄ tri
 bulatō velut p̄tio est quā dat celestis medic⁹ qui discre
 tissimus est et fidelissim⁹ h̄ quasi in vtre suo **J**uxta illud
 ps̄ . **S**tatuē aquas . q̄ in vtre . et ind̄ dispensat eum fili⁹
 suis . prout videret expedire cōmune mansuete et pacien
 ter ideo tolleranda est tribulatō . **I**stam ratōnem insinuat
 nobis dominus . **J**oh̄ . xvij . dicens . **C**alicem quem dedit
 michi pater . non vis vt bibam illum . **T**ribulatō est quasi
 virga in manu matris amantissime quia in manu dī quī fi
 lios suos diligit super omnem matrem . **Ps̄** . xlix . **N**ūquid
 obliuisci p̄t mater infantē suū vt nō misereatur filio vtri
 sui . et si illa oblita fuerit . ego tamen non obliuiscar tuū .
Non est mltū timenda virga que est in manu matris amā
 tissime sed misericordie dī precipue quando aliquis sperat
 per virgam huius a gladio p̄ne eterne liberari . **A**d hanc
 ordinatōnem respiciebat dauid . de quo legitur ij . **Reḡ** . xij
Ad cum semey malediceret sibi . et ab ysai omimaretur .
 maledicenti ait d̄s . dimittite eū vt maledicat iuxta pre
 ceptum domini **Q**uartum remedium est considerare vti
 litatem quam habet tribulatō que tolleratur tam in pre
 senti q̄ in futuro **H**anc utilitatem insinuat dauid quando
 dicit de persecutoribus **C**ircūderūt me sicut apes **A**pes
 aculeo pungunt . sed ex alia parte mel tribuunt . et licet ti
 meatur . qz pungunt . amatur . quia mel tribuūt sicut per
 secutores licet pungant dum tribulatōnem inferunt tam
 amandi sunt . quia mel celestis dulcedinis quodāmodo con
 ferunt medicinam enim eterne corone homini ministrāt .
Quintum est consideratō status in quo est iniuriā .
Insanus em̄ est sicut prius est oñsū **I**rogata em̄ iniuria
 ipsius est insania . **I**do . opati debemus ei potius q̄ irasci .
Sextum est consideratio priorum defectuum . **F**acili⁹
 enim quis portat defectus alienos quando suos nouit q̄

oportet ab alijs portari. Unde in prouer. Homo indigēs
 misericors est. ideo aliqui defectib⁹ aliorum ita defacili ira
 seuntur. quia suos non agnoscunt. Seneca. Regum ami-
 mos induimus. Illi obliti sue infirmitatis aliene deserui-
 unt. quasi iniuriam acceperint Aug⁹. Irascere seruo tuo
 ne peccet. irascere tibijsi ne peccet. **S**eptimū remediū
 est consideratō finis nostri mortis. scilicet et eoruz que post
 mortem secuntur. Unde ecclī. xxviii. Memento nouissimo-
 rum. et desine inimicari. Et subditur. Memento timorez
 domini. et ne irascaris proximo. **D**ecimū remediū est
 consideratio pprie impotentie. mlti sunt qui ideo iram ser-
 uant contra proximum suum. quia reputant dedeus esse
 non vindicare se de eo qui eis iniuriatus est qui attendere
 debent q̄ nec eciam potestatem habent defendendi se a mu-
 seis et a pulicib⁹. Unde Aug⁹. Homo tibi conuiciuz di-
 cit. et tumes. et iratus es pulicib⁹ resiste vt dormias ꝛ.

Explicit tractat⁹ de ira Incipit tractat⁹ de peccō lingue

Ultimo inter peccata dicendus est de peccato lin-
 gue. quia istud peccatuz remanet post alia pec-
 cata. Mlti cauent sibi de alijs peccatis qui non
 cauent a peccato lingue. Agemus autem de pec-
 cato lingue hoc modo. **P**rimo agem⁹ de custodia lingue in
 cōmuni. **S**ecundo enumerabim⁹ diuersa peccata lingue
 et de vnoquoqz eorum secundum ordinem prosequemur.
Tertō vtro tangemus de remedijs contra peccatū lin-
 gue. **D**e hijs que debent mouere ad diligentem cu-
 stodiam. **P**rima pars
Multa vero sunt que deberent hominem mouere ad
 diligentem custodiam lingue. **P**rimū est. q̄
 dñs hōmez in lingua honorauit pre ceteris crea-
 turis. Nulli em creature dedit deus linguaz materiales ad
 vsuz loquele nisi hōmi. q̄ non parū honor est. nec paruuz